

År 1995, den 6. december blev ved retten i Herning, 3. afdeling,
i sagen

SS 3-1012/95

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

CPR nr.

afsagt sålydende

D O M :

Under denne sag, der er behandlet under medvirken af domsmænd,
tiltales [Tiltalte], [Adresse 1], 6870 Ølgod, ifølge an-
klageskrift af 27. september 1995 fra politimesteren i Herning
til straf for overtrædelse af

1. straffelovens § 279, bedrageri, ved i sin klinik for fysio-
terapi, [Virksomhed 1], [Adresse 2], 7330 Brande, i perioden
fra den 6. august 1993 til den 5. august 1994 at have faktur-
reret og senere fået udbetalt et samlet beløb på 13.822,81 kr.
fra Ringkjøbing Amtskommune, Østergade 41, 6950 Ringkøbing,
for fysioterapeutbehandlinger på tidligere patient [Vidne 2]
[redacted], uagtet hun ikke modtog behandling i det faktur-
erede omfang,
2. straffelovens § 279, bedrageri, ved i sin klinik for fysio-
terapi, [Virksomhed 1], [Adresse 2], 7330 Brande, i perioden fra
den 26. august til den 2. september 1994 samt i perioden fra
den 6. til den 8. februar 1995 at have faktureret og senere
fået udbetalt et samlet beløb på 1.615,40 kr. fra Ringkjøbing
Amtskommune, Østergade 41, 6950 Ringkøbing, for fysioterapeut-
behandlinger på tidligere patient [Vidne 3], uag-
tet han ikke modtog behandling i det fakturerede omfang.

Tiltalte er født i Århus, og er ikke tidligere straffet.

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse.

Der er under domsforhandlingen afgivet forklaring af tiltalte samt nedenstående vidner.

Tiltalte har vedrørende forhold 1 forklaret, at han, indtil han den 9. februar 1995 solgte firmaet, drev klinik med fysioterapi i Brande. Inden starten på behandling af en ny patient udfyldte man et patientkort på edb. Når behandlingen var færdig, blev regningen udfyldt på edb-anlægget med en opgørelse påført vedrørende den udførte behandling. Vidne 1 virkede som assistent i klinikken og førte næsten alle, bortset fra når hun havde forfald, behandlinger ind på edb-anlægget. Tiltalte gjorde det kun, når Vidne 1 ikke var der. Vidne 1 fandt hver dag om morgenen journalkort frem på de patienter, der skulle behandles den pågældende dag og lagde dem i rækkefølge. Tiltalte påførte nogle gange straks patientkortene, hvad der var sket, når en behandling var udført. Andre gange blev det først påført om aftenen, og nogle gange stak Vidne 1 hovedet ind og spurgte, mens tiltalte behandlede den næste patient, om der var behandlet, som man plejede. Tiltalte sagde så nogle gange ja. Tiltalte førte altid selv patientkortene på nye patienter. Tiltalte havde normalt mellem 18 og 25 patienter om dagen. Aftalen om, hvornår patienterne skulle møde til behandling, blev ført i en stor dagbog (dobbelt A 4), idet der på et tidspunkt var to fysioterapeuter på klinikken. Hvis en patient meldte afbud, blev der sat et + i kalenderen. Tiltalte har ikke visket nogle minusser ud, som Vidne 1 havde sat. Det er korrekt, at der er faktureret flere behandlinger vedrørende Vidne 2, end hun har fået, men det er ikke tiltalte, som har faktureret disse. Tiltalte havde således i juli 1994 Vidne 2 som vikar 1 uge på klinikken, mens hendes mor, Vidne 1, holdt ferie. Tiltalte bad bl.a. Vidne 2 føre behandlingerne ind på edb. Det turde hun først ikke, men da tiltalte sagde, at det kunne hun godt finde ud af, gjorde hun

det. Det er tiltaltes opfattelse, at **Vidne 2** i øvrigt i en periode har fået behandlinger enkelte mandage. Tiltalte makulerede patientkort hver uge, eller når stakken blev for stor, idet der ingen grund er til at gemme patientkortene, når behandlingen er sluttet, dels fordi man ikke har journalpligt, dels fordi det er ført på edb, og der bliver hver aften taget sikkerhedskopi af disketten. Det er sket, at der er fejlfaktureret enten for lidt eller for meget. For meget, hvis man har medregnet en aftalt tid, hvor en patient alligevel ikke har været der. Det bliver reguleret ved næste regning. Har man faktureret for lidt, har man ingen mulighed for at efterfakturere, og beløbet er tabt.

Tiltalte skaffede **Vidne 2** en læreplads i Ølgod, og **Vidne 1** sagde herefter, at hun ville føre regningen, som om **Vidne 2** stadig fik behandling som tak for, at tiltalte havde skaffet lærepladsen. Tiltalte sagde, at det skulle hun ikke bryde sig om. Da det alligevel var sket vedrørende 3 behandlinger, har tiltalte betalt disse penge tilbage. Tiltalte så ikke altid regningerne, før de går ud af huset, men han foretog ind imellem stikprøvekontrol. Tiltalte har herved anført, at **Vidne 1** f.eks. førte månedsafregningen til Ringkjøbing Amtskommune. Den skulle sendes den 8. april 1994, og da tiltalte på det tidspunkt var i USA, havde han instrueret **Vidne 1** i at afregne selv. Ringkjøbing Amtskommune har ikke klaget over andre afregninger, end de der er omhandlet i anklageskriftet.

Tiltalte har videre forklaret, at han 1. februar 1989 købte klinikken i Brande, og **Vidne 1** blev ansat den 20. september 1992. Han drev endvidere klinik i Ølgod, som hans kone for det meste stod for, og ligeledes har han haft en klinik i Ansager. De har ikke haft problemer med Ribe Amt. Han solgte klinikken i Brande til den daværende **Person 1**, der var blevet ansat den 1. december 1992. **Vidne 1** skulle fortsætte i den overtagne klinik i Brande. Tiltalte fortsatte med at give behandlinger til umiddelbart før 1. marts 1995. Den 13. februar 1995 ringede **Vidne 1** og talte med tiltalte og sagde, at hun

ikke mere kunne holde til presset, og hun derfor ikke kom mere. Hun sagde til tiltalte, at hun var nødt til at gøre det for at beholde sit job. Tiltaltes kone sagde til **Vidne 1**, at hun måtte komme med en sygemelding, eller at hun ville være frit stillet. Køberen af klinikken **Person 1** har endnu ikke betalt den fulde købesum, idet hendes advokat meddelte tiltaltes advokat, at man på grund af de indtrufne omstændigheder ville deponere halvdelen af købesummen. Man forhandlede sig ned til 200.000 kr., som nu står deponeret. **Vidne 1** har aldrig sagt til tiltalte, at hun ikke ville skrive en regning ud eller sagt til ham, at der var påført konsultationer, der ikke var udført.

Tiltalte blev foreholdt fotokopier af kalendere for 1993 og 1994, som han ikke mente at have set før. Han er helt sikker på, at han i hvert fald i et tilfælde har behandlet **Vidne 2** en mandag. Han husker ikke, om han har behandlet hende en onsdag. **Vidne 2** er født handicappet, og han har givet hende muskelopbyggende behandlinger. I uge 28, hvor **Vidne 2** var ansat, fik hun behandling hver dag. Der var tid til det, idet det var i tekstilferien. Tiltalte kan godt have haft andre patienter, da **Vidne 2** fik behandlinger, da nogle af hendes behandlinger var selvtræning. Tiltalte har endelige forklaret, at han stadig har sikkerhedskopierne af de tidligere nævnte eddisketter.

Vedrørende forhold 2 har tiltalte forklaret, at han ikke tør sige, om **Vidne 1** har været på klinikken mellem 26. august og 2. september 1994, men at han ved, at hun har bogført behandlingerne fra 6. - 8. februar 1995. Han har bedt hende fakturere de pågældende behandlinger, og han har ikke set, at de blev faktureret. Tiltalte vidste på forhånd, at **Vidne 3** i den pågældende periode i 1995 var indlagt på sygehus.

Tiltalte har yderligere forklaret, at forstanderparret på Ølgod Ungdomsskole er hans gode venner, og at de i april 1994 ansatte 2 elever i køkkenet. Tiltalte hørte om det, og spurgte, om **Vidne 2** kunne få den ene stilling, men de var da besat. I sommeren 1994 blev

han ringet op og fik oplyst af sine venner, at den ene af de ansatte elever var sprunget fra, og om Vidne 2 var interesseret. Han fik herefter fat i Vidne 2, som var på sommerferie sammen med sine forældre, og sagde til hende, at hun skulle møde næste dag.

Vidne 1 har forklaret, at hun blev ansat hos tiltalte i Brande den 20. september 1992 som sekretær og klinikassistent. Hun skulle bl.a. føre patienterne ind og føre det daglige regnskab. Tiltalte førte patientkortene, og vidnet førte oplysningerne om behandlingerne ind på skærmen fra disse. Tiltalte førte som regel først patientkortene om aftenen, men det er også sket, at vidnet har stukket hovedet ind under konsultation og har spurgt, "om det var det sædvanlige" og herefter selv ført patientkortet. Det skal nok passe, at der var ca. 18 - 25 patienter om dagen, og det kunne ske, at hun måtte spørge tiltalte, hvad der var lavet, hvis han glemte at føre patientkortet. Tiltalte gennemgik alle regninger, og henvisninger fra læger blev checket. Det er sket, at der er skrevet regning ud på en patient, som ikke har været der. Det er som regel sket i forbindelse med afbud. Patientaftalerne blev ført ind i en dagkalender. Hvis en patient blev forhindret, satte vidnet eller tiltalte et + i dagbogen. Det blev undertiden fjernet af tiltalte, fordi han ville have pengene udbetalt. Det skete ved alle vederlagsfrie patienter, da disse ikke fik kopi af regningen. Vidnet protesterede imod det, men fik nogle gange at vide, at "han var bossen" og andre gange "sådan skal det bare være". Da hun var glad for sit arbejde og måske også bange for at miste det, gjorde hun ikke noget ved det. I februar 1995 kunne hun ikke holde det ud mere og meldte det til amtet. Vidnet tog derfor kopier af en regning, der angik hendes datter og sendte den med ind til amtet. Vidnet vidste, at Vidne 2 ikke havde fået behandlinger undtagen om fredage i den periode, hvor hun gik i Holstebro fra sommeren 1993 til sommeren 1994. Hun kunne kun nå behandlingerne om fredagen. Den 1. august 1994 fik Vidne 2 en læreplads på Ølgod Ungdomsskole. Tiltalte ringede og sagde, at stillingen var slået op i

avisen, og Vidne 2 søgte og fik stillingen på normal vis. Tiltalte kendte folk bag ungdomsskolen, men hun mener ikke, at han banede vejen for Vidne 2. Hun udtrykte sin taknemmelighed over for tiltalte, at han havde gjort opmærksom på stillingen. De 3 ekstra behandlinger, der har været på Vidne 2, har vidnet ikke ført af sig selv, men på tiltaltes begæring. Vidnet har ikke, mens Vidne 2 fik behandlinger, talt til Vidne 2 om, at der også var faktureret for behandlinger, som hun ikke havde fået. Vidnet er stadig ansat på klinikken hos Person 1. Hun har ikke drøftet med Person 1, at Person 1 tilbageholdt en del af købesummen, mens vidnet indgav anmeldelsen til Ringkjøbing Amtskommune. Vidnet har endvidere forklaret, at hun har underskrevet alle regninger, som hun har udfaktureret. Hun har ikke bedt tiltalte om at underskrive en regning, som hun mener dækker over mange behandlinger.

Vidne 2 har forklaret, at hun har gået til fysioterapi fra august 1993 til august 1994. I efteråret 1993 kun om fredagen, da hun på det tidspunkt boede i Holstebro, og derfor ikke kunne nå det andre dage. Hun havde ferie i uge 42, men var da på et kursus på Sjælland og fik slet ikke behandling. I foråret 1994, hvor hun stadig gik på skole i Holstebro, men boede i Brande, fik hun behandling tirsdag og torsdag, hvor der var længere åbent. Hun var ansat 1 uge i sommerferien 1994 hos tiltalte, hvor hun hjalp med at ordne patienterne og gik i byen. Hun havde ikke noget at gøre med edb-anlægget. Såvidt hun husker fik hun ikke behandlinger denne uge heller ikke ved selvtræning. Hun tror, at tiltalte forud for hendes ansættelse på Ølgod Ungdomsskole havde talt med hendes chef.

Vidne 3 har forklaret, at han har gået til behandling hos tiltalte. Vedrørende en regning for perioden 10. august til 5. september 1994 forklarede han, at han var på sommerferie og ikke fik behandlinger 26., 29., og 31. august samt 2. september. Vedrørende regning nr. 1515 er det korrekt, at han var på hospitalet i perioden den 6. - 8. februar 1995.

Retten skal udtale:

Efter de afgivne vidneforklaringer findes det bevist, at [redacted] Vidne 2 alene er blevet behandlet fredage i efteråret 1993 og alene tirsdage og torsdage i foråret 1994. Der findes derfor at være sket uberettiget fakturering for de øvrige fakturerede dage, medens det ikke er godtgjort, at [redacted] Vidne 2 ikke er blevet behandlet i 1994 (jfr. regning nr. 1223) Der er således sket uberettiget fakturering for et beløb af 10.252,65 kr. i forhold 1.

Det må endvidere som ubestridt lægges til grund, at [redacted] Vidne 3 [redacted] ikke er blevet behandlet den 26., 29. og 31. august samt 2. september 1994 og den 6. og 8. februar 1995, således at der er sket uberettiget fakturering som anført i forhold 2.

Uanset at fakturaerne er underskrevet af [redacted] Vidne 1, findes det efter hendes forklaring ubetænkeligt at lægge til grund, at tiltalte har været bekendt med faktureringen af de ikke udførte behandlinger. Der er herved bl.a. lagt vægt på, at det forekommer helt usandlynsligt, at [redacted] Vidne 1 ved en fejl skulle have faktureret sin datter for fiktive behandlinger.

Med den ovenfor anførte ændring ~~findes~~ tiltalte skyldig efter anklageskriftet.

Tiltalte har efter det anførte gjort sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 279.

Da fuldbyrdelse af frihedsstraf findes upåkrævet, udsættes spørgsmålet om fastsættelse af sådan straf i medfør af straffelovens § 56, stk. 1, som nedenfor bestemt.

En nedlagt erstatningspåstand tages efter retsformandens bestemmelse til følge som nedenfor bestemt.

T h i . k e n d e s f o r r e t :

Fastsættelsen af den [redacted] Tiltalte [redacted] forskyldte frihedsstraf udsættes.

Straffastsættelsen bortfalder efter forløbet af en prøvetid på 1 år fra dato på betingelse af, at tiltalte i prøvetiden ikke begår strafbart forhold.

Tiltalte betaler sagens omkostninger.

Inden 14 dage betaler tiltalte 11.003,30 kr. til Ringkjøbing Amtskommune, 6950 Ringkøbing.

[redacted] Dommer